Dosarul nr.21rji-160/25 Judecătoria Hîncești (sediul Central)
1-25097719-02-21rji-21102025 Judecător: Stanislav RĂU

D E C I Z I E
În numele Legii

28 septembrie 2026 **mun. Chișinău**

COLEGIUL PENAL AL CURȚII DE APEL CENTRU

Având în componența sa:
Președintele completului de judecată, judecător: Marcel JUGANARI
Judecătorii: Adrian CERBU și Marcel POPESCU

a examinat în ordine de recurs, fără prezența participanților la proces, recursul declarat de condamnata Maria EDELSHTEIN împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești (sediul Central) din 18 septembrie 2025, cu privire la condițiile de detenție care afectează grav drepturile condamnatei.

Termenii de examinare a cauzei:
Instanța de fond: 09.07.2025 – 18.09.2025;
Instanța de recurs: 21.10.2025 – 28.09.2026.
Procedura de înștiințare a fost legal executată.

Verificând legalitatea încheierii atacate, în baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru

A C O N S T A T A T:

Circumstanțele cauzei

1. La 09 iulie 2025, condamnata Maria EDELSHTEIN a sesizat Judecătoria Hîncești (sediul Central) cu o plângere privind condițiile de detenție în care s-a aflat în ***** în perioada 16 octombrie 2024 - 18 martie 2025, susținând că acestea au fost contrare standardelor garantate de art. 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

2. În susținerea plângerii, condamnata a descris condițiile materiale din celulele în care a fost deținută, invocând umiditatea ridicată, ventilarea insuficientă, spațiul și amenajarea necorespunzătoare, dificultățile de acces la blocul sanitar raportate la problemele sale locomotorii, precum și deficiențe privind alimentarea cu apă. În particular, aceasta a susținut că existau întreruperi ale furnizării apei, iar după reluarea alimentării apa avea, uneori, o culoare și un miros necorespunzătoare. De asemenea, a invocat lipsa unei dezinfecții corespunzătoare și existența insectelor în spațiile de detenție.

3. Unul dintre principalele capete ale plângerii a vizat starea sa de sănătate. Maria EDELSHTEIN a indicat că suferă de astm bronșic și utilizează inhalatorul „Salbutamol”, însă, după plasarea în penitenciar, medicamentul necesar nu i-ar fi fost pus imediat la dispoziție din cauza lipsei acestuia.

4. Potrivit condamnatei, inițial i-a fost administrat un alt medicament, la care a avut o reacție adversă, iar tratamentul necesar i-ar fi fost acordat abia ulterior. Totodată, aceasta a susținut că, deși administrația cunoștea afecțiunea sa respiratorie, a fost plasată într-o celulă împreună cu persoane fumătoare, ceea ce ar fi determinat apariția frecventă a crizelor de astm, inclusiv pe timp de noapte.

5. Condamnata a mai invocat că suferă de probleme locomotorii, iar deplasarea către serviciul medical și alte spații ale penitenciarului îi provoca dificultăți și dureri. În același context, aceasta a reclamat insuficiența asistenței medicale acordate, susținând că solicitările sale repetate privind administrarea medicamentelor și examinarea medicală nu ar fi fost soluționate cu promptitudine.

6. Totodată, a relatat despre probleme ginecologice apărute în luna decembrie 2024, pentru care ar fi solicitat examinare și asistență medicală specializată, însă până la transferul său într-o altă instituție penitenciară i-ar fi fost acordat doar un tratament medicamentos temporar.

7. În continuare, Maria EDELSHTEIN a invocat că, în anumite perioade, a fost deținută împreună cu persoane minore și cu persoane fumătoare, apreciind că asemenea plasare nu corespundea cerințelor aplicabile și nu ținea seama de starea sa de sănătate. Aceasta a mai susținut că iluminarea artificială a celulei era insuficientă, situația fiind remediată, potrivit afirmațiilor sale, abia la 12 ianuarie 2025, când, în urma solicitărilor formulate, a fost instalat un corp suplimentar de iluminat.

8. Condamnata a reclamat și lipsa sau insuficiența produselor de igienă personală pe parcursul detenției, menționând că administrația penitenciarului ar fi justificat această situație prin lipsa produselor necesare. De asemenea, aceasta a susținut că alimentația oferită era de calitate necorespunzătoare și nu corespundea necesităților sale medicale, iar solicitările formulate pentru schimbarea condițiilor de detenție sau pentru asigurarea unui regim alimentar corespunzător stării sale de sănătate nu ar fi fost soluționate în mod adecvat.

9. Maria EDELSHTEIN a invocat și încălcarea dreptului la corespondență, susținând că informațiile afișate în penitenciar privind adresele unor autorități erau incorecte sau neactualizate, motiv pentru care unele scrisori expediate de aceasta nu ar fi ajuns la destinatari ori i-ar fi fost returnate. În opinia sa, aceste împrejurări i-au îngreunat posibilitatea de a sesiza autoritățile competente cu privire la situația sa.

10. Un alt episod invocat în plângere s-a produs la 03 martie 2025, când condamnata a susținut că a resimțit dureri acute în regiunea coloanei vertebrale și amorțirea piciorului drept. Aceasta a afirmat că a solicitat asistență medicală de urgență, însă ajutorul necesar nu i-ar fi fost acordat cu promptitudine, fiind nevoită să se deplaseze cu dificultate către cabinetul medical, iar solicitarea de intervenție a serviciului de urgență nu ar fi fost soluționată imediat. Potrivit acesteia, starea sa s-a agravat, ajungând să nu mai simtă corespunzător piciorul drept.

11. Condamnata a menționat că, la 06 martie 2025, s-a adresat administrației penitenciarului solicitând întreprinderea măsurilor necesare în legătură cu asistența medicală acordată, precum și sesizarea procurorului și a Avocatului Poporului și primirea sa în audiență. Aceasta a susținut că, până la transferarea sa la *****, la 18 martie 2025, nu ar fi primit un răspuns efectiv la solicitările formulate.

12. În ansamblu, Maria EDELSHTEIN a apreciat că deficiențele materiale, expunerea la fumul de țigară, insuficiența asistenței medicale, condițiile de igienă și alimentație, precum și modul de examinare a solicitărilor sale au avut un efect cumulativ și au determinat suportarea unor condiții de detenție inumane și degradante.

13. În consecință, aceasta a solicitat constatarea încălcării drepturilor sale și aplicarea mecanismului compensatoriu prevăzut de lege, prin reducerea corespunzătoare a termenului pedepsei.

Soluția primei instanțe

14. Prin încheierea Judecătoriei Hîncești (sediul Central) din 18 septembrie 2025, plângerea condamnatei Maria EDELSHTEIN a fost admisă în parte, fiind constatat că aceasta a fost deținută în *****, în perioada 06 ianuarie 2025 – 17 martie 2025, timp de 70 de zile, în condiții inumane, contrare art. 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Pentru această perioadă, instanța a redus pedeapsa cu 14 zile, calculând câte 2 zile de reducere pentru fiecare 10 zile de detenție în condiții precare, a obligat administrația ***** să înlăture condițiile precare în termen de 15 zile, iar în rest plângerea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Argumentele recurentului

15. Nefiind de acord cu încheierea Judecătoriei Hîncești (sediul Central) din 18 septembrie 2025, condamnata Maria EDELSHTEIN a declarat recurs, solicitând verificarea soluției în partea în care plângerea sa privind condițiile de detenție a fost respinsă și în ceea ce privește întinderea compensației acordate.

16. În susținerea recursului, condamnata a reiterat că, pe perioada detenției în *****, a fost plasată în celule împreună cu persoane fumătoare, deși administrația

penitenciarului cunoștea că aceasta suferă de astm bronșic, fapt care, în opinia sa, i-a afectat starea de sănătate. Totodată, aceasta a invocat faptul că a fost deținută împreună cu persoane minore, apreciind că această situație nu a fost examinată corespunzător de prima instanță.

17. Recurenta a criticat și modul în care au fost apreciate alegațiile sale referitoare la asistența medicală, susținând că nu i-a fost acordat în mod corespunzător tratamentul necesar și că problemele sale de sănătate nu au fost valorificate suficient la examinarea plângerii privind condițiile de detenție.

18. De asemenea, Maria EDELSHTEIN a contestat modul de determinare a perioadei pentru care i-a fost acordată compensația, susținând că la calcul trebuia să fie avută în vedere și perioada în care s-a aflat în stare de arest preventiv, iar perioada totală relevantă pentru aplicarea mecanismului compensatoriu trebuia stabilită în mod corespunzător.

19. În consecință, recurenta a solicitat instanței de recurs să intervină asupra soluției primei instanțe și să reevalueze atât condițiile de detenție invocate, cât și perioada ce urma a fi luată în calcul la aplicarea mecanismului compensatoriu.

Notificarea participanților

20. Conform prevederilor art. 447 alin (1) și (2) din Codul de procedură penală, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.*

21. Colegiul penal menționează că participanții la proces au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună referințe prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru.

22. Până la data examinării recursului, participanții la proces nu au depus referințe.

Admisibilitatea recursului

23. Potrivit art. 473^4 alin. (9) din Codul de procedură penală, *încheierea adoptată în condițiile prezentului articol este executorie imediat, însă poate fi atacată cu recurs la curtea de apel de către părți, în termen de 15 zile de la data pronunțării, prin intermediul instanței de fond. În cazul încasării mijloacelor bănești, încheierea instanței de judecată se execută în condițiile prevăzute de Codul de executare.*

24. La caz, recursul a fost declarat de condamnata Maria EDELSHTEIN, iar calea de atac este îndreptată împotriva încheierii din 18 septembrie 2025, prin care a fost admisă parțial plângerea condamnatei Maria EDELSHTEIN privind condițiile de detenție.

25. Prin urmare, recursul a fost declarat de o parte îndreptățită, împotriva unui act susceptibil de recurs și cu respectarea modalității de exercitare a căii de atac prevăzute de lege, precum și cu respectarea termenului prevăzut de lege în acest sens.

MOTIVAREA INSTANȚEI

26. Examinând motivele invocate în recurs, prin raportare la materialele cauzei și la prevederile legale aplicabile, Colegiul penal constată că recursul este nefondat și urmează a fi respins, pentru următoarele considerente:

27. Conform art. 437 alin. (1) pct. 4) din Codul de procedură penală, *pot fi atacate cu recurs alte hotărâri penale pentru care legea prevede această cale de atac.*

28. Conform art. 448 alin.(1) din Codul de procedură penală, *judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs.*

29. În conformitate cu prevederile art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) din Codul de procedură penală, *judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.*

30. Conform art. 469 alin. (1) pct. 17^1) din Codul de procedură penală, *la executarea pedepsei, instanța de judecată soluționează chestiunile cu privire la schimbările în executarea unor hotărâri, şi anume: 17^1) constatarea condițiilor de detenție a condamnaților; 18) alte chestiuni prevăzute de lege care apar în procesul executării pedepselor de către condamnați*.

31. Pentru soluționarea criticilor formulate în recurs, Colegiul consideră necesar să stabilească, mai întâi, cadrul juridic aplicabil examinării plângerilor privind condițiile de detenție contrare art. 3 din Convenție, cu referire la condițiile de constatare a încălcării, sarcina probațiunii, criteriile de evaluare a condițiilor de detenție și mecanismul compensatoriu prevăzut de Codul de procedură penală.

32. Potrivit art. 473^2 alin. (3) din Codul de procedură penală, *condamnații care au fost deținuți cel puțin 10 zile în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, drepturi care reies din obligația statului de a asigura condițiile de detenție, pot solicita, cu titlu de despăgubiri, reducerea pedepsei.*

33. În conformitate cu art. 473^3 alin. (2) din Codul de procedură penală, *sarcina probațiunii lipsei de încălcare a condițiilor de detenție invocate de condamnat şi a lipsei suportării unui prejudiciu moral îi revine reprezentantului administrației instituției penitenciare.* Totodată, potrivit alin. (3) al aceluiași articol, *pentru examinarea plângerii, reprezentantul administrației instituției penitenciare prezintă instanței de judecată în scris, în termen de 30 zile, un raport în care răspunde la toate pretențiile invocate de*

condamnat în plângere, cu menţionarea măsurilor întreprinse pentru înlăturarea condiţiilor de detenţie contestate, dacă asemenea măsuri au fost întreprinse. Copia raportului şi a materialelor anexate la acesta se înmânează condamnatei care a depus plângerea de către reprezentantul administraţiei instituţiei penitenciare.

34. Potrivit art. 473[4] alin. (1)-(2) din Codul de procedură penală, *la evaluarea condiţiilor de detenţie, instanţa de judecată dă apreciere atât probelor prezentate de părţi, cât şi rapoartelor instituţiilor naţionale şi internaţionale în domeniu. La evaluarea condiţiilor de detenţie, instanţa de judecată ţine cont de efectele cumulative ale condiţiilor generale raportate la caracteristicile individuale respective ale condamnatei, precum şi de perioada în care condamnata a fost deţinut în condiţiile contestate.*

35. Constatarea unei încălcări a art. 3 din Convenție nu poate rezulta din examinarea izolată a unui singur element al detenției, ci presupune aprecierea cumulativă a condițiilor materiale efective, a duratei acestora și, după caz, a particularităților individuale ale persoanei deținute.

36. În această evaluare, informațiile prezentate de administrația penitenciarului urmează a fi confruntate cu alegațiile condamnatei și cu celelalte probe ale cauzei, inclusiv cu constatările instituțiilor naționale și internaționale relevante pentru penitenciarul și perioada examinate.

37. În cazul în care, în urma acestei evaluări, se constată detenția în condiții contrare art. 3 din Convenție, art. 473[4] alin. (4) din Codul de procedură penală prevede că, *în cazul constatării circumstanţelor prevăzute la art.473[2] alin.(3), instanţa de judecată dispune reducerea pedepsei condamnatei, calculându-se de la 1 la 2 zile de reduceri pentru 10 zile de detenţie în condiţii precare calculate cumulativ. Instanţa de judecată poate rotunji în favoarea condamnatei termenul de pedeapsă constatat ca fiind executat în condiţii contrare prevederilor art.3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, pentru a deduce integral acest termen din termenul rămas neexecutat.*

38. Pentru individualizarea situației juridice a condamnatei și stabilirea perioadelor de detenție relevante pentru prezenta cauză, Colegiul reține următoarele circumstanțe.

39. Din materialele cauzei rezultă că Maria EDELSHTEIN a fost plasată în ***** la 17 octombrie 2024, în arest. În perioada 17–21 octombrie 2024, aceasta s-a aflat în celula nr. 33, cu suprafața totală de 14,28 m^2, fiind deținută singură, iar în perioada 21 octombrie – 04 noiembrie 2024 s-a aflat în celula nr. 52, cu suprafața totală de 28,88 m^2, numărul persoanelor deținute variind între 6 și 7.

40. Prin sentința Judecătoriei Soroca (sediul Central) din 04 noiembrie 2024, Maria EDELSHTEIN a fost recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b), c) din Codul penal și condamnată la pedeapsa de 1 an și 6 luni

închisoare, cu includerea în termenul pedepsei a perioadei reținerii și aflării în arest începând cu 16 octombrie 2024. În aceeași zi, aceasta a fost transferată în celula nr. 55 a *****, cu suprafața totală de 15,88 m^2, unde s-a aflat până la 16 decembrie 2024, numărul persoanelor deținute variind între 3 și 4.

41. Ulterior, la 06 ianuarie 2025, Maria EDELSHTEIN a revenit în *****, fiind plasată din nou în celula nr. 55, cu suprafața totală de 15,88 m^2, unde s-a aflat până la 17 martie 2025, numărul persoanelor deținute variind între 2 și 3.

42. La 26 februarie 2025, prin sentința Judecătoriei Soroca (sediul Central), Maria EDELSHTEIN a fost recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal și condamnată la pedeapsa de 7 luni închisoare, fiind dispusă arestarea acesteia în vederea executării pedepse.

43. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Nord din 10 martie 2025, apelul declarat împotriva sentinței Judecătoriei Soroca (sediul Central) din 04 noiembrie 2024 a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței, fiind stabilit că termenul executării pedepsei urmează a fi calculat din 10 martie 2025, cu includerea perioadei reținerii și aflării în arest din 16 octombrie 2024 până la 10 martie 2025.

44. La 17 martie 2025, detenția Mariei EDELSHTEIN în ***** a încetat, iar la 18 martie 2025 aceasta a fost transferată în *****, prin intermediul Penitenciarului nr. 13-Chișinău. Ulterior, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Nord din 20 mai 2025, recursul declarat împotriva sentinței Judecătoriei Soroca (sediul Central) din 26 februarie 2025 a fost respins ca nefondat, cu menținerea acesteia.

45. Prin încheierea Judecătoriei Hîncești (sediul Central) din 23 iulie 2025, a fost admis demersul Penitenciarului nr. 7-Rusca și cererea condamnatei Maria EDELSHTEIN privind cumularea hotărârilor de condamnare și stabilirea termenului definitiv de executare a pedepsei. În temeiul art. 84 alin. (4) din Codul penal, la pedeapsa aplicată prin sentința Judecătoriei Soroca (sediul Central) din 26 februarie 2025 a fost adăugată parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Soroca (sediul Central) din 04 noiembrie 2024, fiind stabilită definitiv pedeapsa de 1 an și 9 luni închisoare, cu executarea în penitenciar pentru femei de tip semiînchis. Termenul executării pedepsei a fost calculat din 16 octombrie 2024.

46. Pe parcursul detenției în *****, Maria EDELSHTEIN a invocat existența unor probleme de sănătate, inclusiv astm bronșic și afecțiuni locomotorii, precum și deficiențe privind condițiile materiale de detenție și asistența medicală acordată.

47. La 09 iulie 2025, aceasta a sesizat Judecătoria Hîncești (sediul Central) cu plângerea privind condițiile de detenție, solicitând aplicarea mecanismului compensatoriu prevăzut de Codul de procedură penală.

48. Potrivit art. 473[2] alin. (5) din Codul de procedură penală, *plângerea referitoare la condițiile de detenție care afectează grav drepturile condamnatului se depune pe parcursul detenției în condiții contrare prevederilor art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale sau în termen de 6 luni de la data când nu mai sunt deținuți în astfel de condiții, dar nu mai târziu de 4 luni de la eliberarea lor din locul de detenție.*

49. La caz, materialele dosarului confirmă că detenția Mariei EDELSHTEIN în ***** nu a fost continuă. Aceasta s-a aflat în instituția respectivă în perioada 17 octombrie 2024 - 16 decembrie 2024, după care, între 16 decembrie 2024 și 06 ianuarie 2025, a fost deținută în Penitenciarul nr. 16-Pruncul. Ulterior, la 06 ianuarie 2025, condamnata a fost plasată din nou în *****, unde s-a aflat până la 17 martie 2025.

50. Colegiul reține că cele două perioade de detenție în ***** au fost separate de intervalul 16 decembrie 2024 – 06 ianuarie 2025, în care Maria EDELSHTEIN s-a aflat în Penitenciarul nr. 16-Pruncul.

51. Pentru a considera mai multe perioade de detenție drept o situație continuă, este necesar ca acestea să prezinte, în esență, aceleași caracteristici din perspectiva condițiilor reclamate. Or, în prezenta cauză, condamnata și-a întemeiat plângerea pe condițiile concrete suportate în *****, fără a formula pretenții privind perioada detenției în Penitenciarul nr. 16-Pruncul și fără a susține că deficiențele reclamate au continuat în această instituție.

52. În aceste împrejurări, Colegiul nu identifică temeiuri pentru a considera cele două perioade de detenție în ***** drept o singură situație continuă. Prima perioadă a încetat la 16 decembrie 2024, odată cu transferarea condamnatei din instituția ale cărei condiții constituie obiectul plângerii.

53. Prin urmare, termenul de 6 luni pentru perioada 17 octombrie - 16 decembrie 2024 s-a împlinit la 16 iunie 2025, în timp ce plângerea a fost depusă la 09 iulie 2025.

54. Nici critica recurentei privind neincluderea perioadei în care s-a aflat în arest preventiv nu poate conduce la modificarea soluției. Perioada respectivă este cuprinsă în intervalul de detenție din ***** încheiat la 16 decembrie 2024, în privința căruia plângerea a fost formulată după expirarea termenului de 6 luni.

55. În ceea ce privește perioada 06 ianuarie - 17 martie 2025, situația este diferită. Plângerea a fost formulată în termen, iar prima instanță a constatat că, pe parcursul celor 70 de zile, Maria EDELSHTEIN a fost deținută în condiții contrare art. 3 din Convenție.

56. Pentru această perioadă, instanța a dispus reducerea pedepsei cu 14 zile, aplicând proporția de 2 zile de reducere pentru fiecare 10 zile de detenție în condiții precare. Colegiul constată că aceasta reprezintă limita maximă a reducerii prevăzute de art. 473[4] alin. (4) din Codul de procedură penală.

57. În aceste împrejurări, criticile recurentei referitoare la plasarea sa împreună cu persoane fumătoare, la existența astmului bronșic, la asistența medicală acordată, la problemele locomotorii sau la plasarea împreună cu persoane minore nu pot determina acordarea unei reduceri mai mari pentru perioada 06 ianuarie - 17 martie 2025. Aceste circumstanțe constituie elemente care pot fi luate în considerare la aprecierea cumulativă a gravității condițiilor de detenție, însă nu generează compensații distincte pentru fiecare deficiență invocată.

58. Or, prima instanță a constatat deja, în favoarea condamnatei, că efectul cumulat al condițiilor suportate în perioada respectivă a atins pragul de severitate prevăzut de art. 3 din Convenție și i-a acordat compensația maximă permisă de lege. Prin urmare, chiar admiterea integrală, din punct de vedere faptic, a criticilor recurentei referitoare la condițiile concrete de detenție nu ar putea conduce la majorarea reducerii de pedeapsă pentru aceste 70 de zile.

59. Colegiul subliniază că mecanismul compensatoriu nu presupune acordarea separată a unui număr de zile pentru fiecare deficiență constatată. Condițiile de detenție sunt evaluate în ansamblu, iar efectele lor cumulative determină dacă este sau nu incident art. 3 din Convenție și, ulterior, cuantumul reducerii în limitele stabilite de lege.

60. Din această perspectivă, faptul că recurenta apreciază că unele dintre alegațiile sale medicale sau materiale nu au fost analizate suficient de detaliat de prima instanță nu este de natură să schimbe soluția adoptată. Pentru perioada reclamată în termen, încălcarea a fost constatată, iar reducerea aplicată a fost stabilită la limita maximă legală.

61. Totodată, materialele cauzei nu oferă temei pentru extinderea mecanismului compensatoriu asupra unei alte perioade de detenție în ***** decât cea reținută de prima instanță, în condițiile în care pretențiile referitoare la intervalul 17 octombrie - 16 decembrie 2024 au fost formulate după expirarea termenului prevăzut de lege.

62. În consecință, Colegiul constată că prima instanță a ajuns la o soluție corectă prin admiterea parțială a plângerii, constatarea condițiilor contrare art. 3 din Convenție pentru perioada 06 ianuarie - 17 martie 2025 și reducerea pedepsei cu 14 zile, iar argumentele formulate în recurs nu demonstrează existența unor temeiuri care să justifice modificarea sau casarea încheierii atacate.

63. Prin urmare, recursul declarat de condamnata Maria EDELSHTEIN urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea încheierii Judecătoriei Hîncești (sediul Central) din 18 septembrie 2025.

64. În conformitate cu art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a), art. 469 alin. (1) pct. 17^{1}), art. 473^{2} alin. (3) și art. 473^{4} alin. (4) și (9) din Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de condamnata Maria EDELSHTEIN împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești (sediul Central) din 18 septembrie 2025 și se menține fără modificări încheierea atacată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului de judecată,
judecător **Marcel JUGANARI**

Judecătorii: **Adrian CERBU**

Marcel POPESCU